

אוקטב מירבו (Mirbeau Octave)

יצירתו של סופר צרפתי, אוקטב מירב (1848-1917), פרי מובהק של סוף המאה ה-19, מהווה מעין אקורד סיום למסורת הספרות הצרפתית הריאליסטית: בלזאק, הוגו, פלובר, מופאסאן וזולא. למרות הבדלי הסגנון והשקפת העולם המפרידים ביניהם, מבטאים יוצרים אלה בסיפורים וברומאנים ביקורת נוקבת על החברה ועל המוסדות של צרפת במאה ה-19. מירבו היה סופר "פוליטי", וידועה מעורבותו העמוקה במאבקים הפוליטיים של ימיו, ובעיקר בפרשת דרייפוס. מימיה הראשונים של העלילה התייצב מירבו בלהט האופייני לו לצד דרייפוס ואמיל זולא. הוא יצא לנאום ברחבי צרפת בזכותו של הקצין היהודי שנאשם בבגידה. הרומאנים של מירבו נושאים את טביעת האצבעות של ימי מאבקו הסוער נגד "שילוש האיולת": הלאומנות, הקנאות הדתית ושנאת היהודים. בידוע שבהם, "יומנה של משרתת", שנכתב בשנת 1900, הגיבורה סלסטין המשרתת חושפת את פניהן המכוערות של שכבות החברה הצרפתית אשר אחד מסימני ההיכר שלהן היתה אנטישמיות גסה ואלימה. הזיקה העמוקה של מירבו אל בעלי-החיים הגיעה לידי שיאה ושלמותה ברומאן האחרון שכתב, "דנגו" (Dingo), שראה אור בשנת 1910. כפי שמעידה הכותרת, גיבור הספר הוא כלב-פרא אוסטרלי.

* אוקטב מירבו תירגם מצרפתית רון ברקאי - מותו של כלב

<http://www.scribd.com/doc/74673611/>

* אוקטב מירבומאת רון ברקאי

<http://www.scribd.com/doc/13318663/Ron-Barkai-Octave-Mirbeau->